

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Iccrea Banca SpA Istituto Centrale del Credito Cooperativo

Strona przeciwna: Banca d'Italia

Sentencja

Artykuł 103 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniającej dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012, a także art. 5 ust. 1 lit. a) i f) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniającego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek ex ante wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji należy interpretować w ten sposób, że zobowiązania wynikające z transakcji między bankiem drugiego poziomu a członkami zespołu, jaki tworzy on z bankami spółdzielczymi, na rzecz których świadczy różne usługi bez sprawowania nad nimi kontroli, które to zobowiązania nie obejmują kredytów przyznanych na zasadach niekonkurencyjnych i w sposób nienastawiony na zysk w celu wspierania celów polityki publicznej rządu centralnego lub samorządu regionalnego danego państwa członkowskiego, nie są wyłączone z obliczania składek na rzecz krajowego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, o których mowa we wskazanym art. 103 ust. 2.

(¹) Dz.U. C 311 z 3.9.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 5 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Namur - Belgia) – Ordre des avocats du barreau de Dinant/JN

(Sprawa C-421/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Jurysdykcja i uznawanie orzeczeń sądowych oraz ich wykonywanie w sprawach cywilnych i handlowych – Artykuł 7 pkt 1 lit. a) – Jurysdykcja szczególna w sprawach dotyczących umowy – Pojęcie „spraw dotyczących umowy” – Roszczenie o zapłatę rocznych składek należnych od adwokata na rzecz izby adwokackiej)

(2020/C 36/10)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance de Namur

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Ordre des avocats du barreau de Dinant

Strona pozwana: JN

Sentencja

Artykuł 1 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że spór dotyczący ciężącego na adwokacie zobowiązania do uiszczenia rocznej składki członkowskiej należnej od niego na rzecz izby adwokackiej, do której przynależy, jest objęty zakresem stosowania tego rozporządzenia jedynie pod warunkiem, że sformułowane przez izbę adwokacką żądanie wywiązania się przez tego adwokata z rzeczonego zobowiązania nie wpisuje się – w świetle przepisów prawa krajowego – w wykonywanie prerogatyw władzy publicznej, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

Artykuł 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1215/2012 należy interpretować w ten sposób, że powództwo, w ramach którego izba adwokacka wnosi o zasądzenie od jednego z jej członków zapłaty należnych od tego członka na jej rzecz rocznych składek członkowskich, których głównym celem jest sfinansowanie usług, takich jak usługi ubezpieczeniowe, należy uznać za stanowiące powództwo w „sprawach dotyczących umowy” w rozumieniu tego przepisu, pod warunkiem, że składki te stanowią wynagrodzenie za świadczenia izby adwokackiej na rzecz zrzeszonych w niej członków z tytułu świadczeń, do których dobrowolnie przystąpił ów członek, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.

(¹) Dz.U. C 301 z 27.8.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 4 grudnia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – Consorzio Tutela Aceto Balsamico di Modena/Balema GmbH

(Sprawa C-432/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Ochrona oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych – Rozporządzenia (WE) nr 510/2006 i (UE) nr 1151/2012 – Artykuł 13 ust. 1 – Rozporządzenie (WE) nr 583/2009 – Artykuł 1 – Rejestracja nazwy „Aceto Balsamico di Modena (ChOG)” – Ochrona elementów składowych tej nazwy o znaczeniu niegeograficznym – Zakres)

(2020/C 36/11)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Consorzio Tutela Aceto Balsamico di Modena

Strona pozwana: Balema GmbH

Sentencja

Artykuł 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 583/2009 z dnia 3 lipca 2009 r. rejestrującego nazwę w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych [Aceto Balsamico di Modena (ChOG)] należy interpretować w ten sposób, że ochrona nazwy „Aceto Balsamico di Modena” nie obejmuje stosowania poszczególnych składających się na tę nazwę słów o znaczeniu niegeograficznym.

(¹) Dz.U. C 427 z 26.11.2018.